

ΡΗΜΑΤΑ -ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ

[6] ἐγὼ γάρ, ὧ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκέιμην ὥστε μῆτε λυπεῖν μῆτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ τι ἂν ἐθέλη ποιεῖν, ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν ὡσπερ εἰκὸς ἦν. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη καὶ πάντα τὰ ἑμαυτοῦ ἐκείνη παρέδωκα, ἠγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. [7] ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὧ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη, καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ καὶ φειδωλὸς {ἀγαθὴ} καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, ἢ πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται, [8] ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται· ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν.

ΚΥΡΙΕΣ – ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

[6] ἐγὼ γάρ, ὧ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκέιμην ὥστε μῆτε λυπεῖν μῆτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ τι ἂν ἐθέλη ποιεῖν, ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν ὡσπερ εἰκὸς ἦν. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη καὶ πάντα τὰ ἑμαυτοῦ ἐκείνη παρέδωκα, ἠγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. [7] ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὧ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη, καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ καὶ φειδωλὸς {ἀγαθὴ} καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, ἢ πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται, [8] ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται· ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΚΩΛΑ – ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

[6] ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ

γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν,

ἐγὼ γάρ, ὧ Ἀθηναῖοι, οὕτω διεκέιμην τὸν μὲν ἄλλον χρόνον

ὥστε μῆτε λυπεῖν

μῆτε ἐπ' ἐκείνη εἶναι λίαν

ὅ τι ἂν ἐθέλη ποιεῖν,

ἐφύλαττόν τε

ὡς οἷόν τε ἦν,

καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν

ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίνεταί,

ἐπίστευον ἤδη καὶ

παρέδωκα πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνη, ἠγούμενος ταύτην εἶναι μεγίστην οἰκειότητα .

[7] ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὧ Ἀθηναῖοι, ἦν βελτίστη πασῶν, καὶ γὰρ δεινὴ οἰκονόμος καὶ φειδωλὸς {ἀγαθὴ} καὶ

διοικοῦσα ἀκριβῶς πάντα .

ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε,

ἢ ἀποθανοῦσα γεγένηται μοι αἰτία πάντων τῶν κακῶν,

[8] ἡ ἐμὴ γυνὴ γὰρ ἀκολουθήσασα αὐτῇ ἐπ' ἐκφορὰν, ὀφθεῖσα ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου, διαφθείρεται χρόνῳ .

γὰρ ἀπώλεσεν αὐτὴν ἐπιτηρῶν τὴν θεραπείαν τὴν βαδίζουσαν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ λόγους προσφέρων.